

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 41P/58/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124207753
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2024:7124207753.1

Uznesenie

Mestský súd Košice v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B. C., nar. X.X.XXXX, toho času bytom u matky, dieťa rodičov: matka D. B. E., nar. X.X.XXXX, bytom F. G. XX, XXX XX H., zastúpená JUDr. Ľudmilou Raffáčovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Nerudova 6 a otec E. F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX D. I., B., A., C. J. K. XX L., M. D., v konaní o návrhu matky na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu a na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Vyhlasuje, že n e m á právomoc konať o návrhu matky na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu a na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol súdu doručený dňa 19.4.2024 a konanie z a s t a v u j e.

II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 19.4.2024 bol Mestskému súdu Košice doručený návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa navrhovateľka domáhala zverenia maloletého A. B. do osobnej starostlivosti matky. Navrhovateľka sa zároveň domáhala rozhodnutia vo veci samej, ktorým by súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok, zaviazal otca prispievať na výživu maloletého sumou 900 eur mesačne a tiež rozhodol, že styk s otcom sa neupravuje.

2. Z návrhu matky vyplýva, že matka je štátna občianka Slovenskej republiky, otec je štátny občan Írskej republiky, maloletý A. B. C. je nositeľom dvojakeho štátneho občianstva a to Slovenskej republiky a Írskej republiky. Maloletý sa narodil zo spolužitia matky a otca, ktorí zosobášeni neboli, v Ballinasloe v Írsku. Pred narodením maloletého viedli otec a matka spoločnú domácnosť v rodinnom dome otca Írskej republiky zhruba do marca 2020. Od marca 2020 síce spoločne bývali v tomto rodinnom dome, spoločnú domácnosť však nevedli a intímne sa nestýkali. Otec maloletého sa počas spolužitia s matkou vykryštalizoval ako vyhranený typ, ktorý si na matku robil vlastnícke nároky, jej aktivity kontroloval, sledoval ju doma aj v práci, zahlcoval ju množstvom telefonátov s cieľom zistiť kde a s kým sa matka zdržiava. Obmedzoval matku nespočetným množstvom opatrení, kde a ako dlho môže byť mimo domu, obmedzoval jej kontakty s kolegami v práci, priateľmi a prirodzene aj s rodinnými príslušníkmi. Zo strany otca maloletého išlo o psychologické a verbálne zneužívanie fyzických a sociálnych síl, agresívne dominovanie nad matkou a jej neustále psychické týranie. Psychický tlak, ktorému bola matka vystavená, jej kontrolovaná sociálna izolácia, obťažovanie nespočetnými telefonátmi, ale aj sledovanie a hádky ktoré otec vyvolával z pocitu, že mu matka nevenuje dostatočnú pozornosť a nerešpektuje ho, viedli k citovému odcudzeniu a ukončeniu spolužitia s otcom maloletého. Počas celého spolužitia si matka svoje výdavky ako aj výdavky maloletého hradila zo svojich prostriedkov. To platí aj pre náklady na bývanie matky a maloletého A. B. v rodinnom dome otca, ktoré otec maloletého považoval za formu podnájmu. Matka otcovi musela platiť nájomné vo výške jednej polovice jeho splátky hypotéky a poisťky k hypotéke. Od doby kedy matka prestala tieto náklady uhrádzať, otec ju napádal a urážal, že si

nevie platiť bývanie, pričom a on jej nemusí poskytovať bývanie zadarmo. / Od narodenie maloletého syna, sa situácia výrazne zhoršila. Maloletý si ako malé dieťa vyžadoval zvýšenú pozornosť a opateru, čo sa ale nepáčilo otcovi maloletého syna, ktorý začal matke vyčítať, že je na maloletého syna príliš naviazaná a že mu venuje všetku pozornosť. Otcovi neuveriteľne prekážalo, že matka je s maloletým synom a trval na tom, že maloletý má byť sám, matka má k nemu chodiť len v určitých časových intervaloch za konkrétnym účelom – nakŕmiť a prebaľiť. Nútil matku, aby nechávala maloletého plakať až fialovel a zachádzal sa od plaču. Podľa otca to bola jedná vhodná výchovná metóda, ako má syna učiť samostatnosti, aby si nezvykal, že ak zaplače, bude ho matka nosiť na rukách. Slovné ataky na matku maloletého naberali na vyššiu frekvenciu, otec maloletého matku urážal a napádal ju, vyčítal jej, že sa o dieťa nevie poriadne postarať, hoci matka s maloletým trávila všetok čas a v celom rozsahu zabezpečovala jeho potreby. Otcovi prekážalo, že matka odmieta maloletého nechávať osamote v detskej izbe, kde zúfalo plakal. Vždy v takejto situácii matku verbálne napádal a zakazoval jej ísť maloletého syna utíšiť. Znervózňovalo ho, že maloletý bol kojenný a tlačil na to, aby matka maloletého odstavila. So starostlivosťou o maloletého nikdy nepomáhal, s dieťaťom na nehral, veľmi zriedka ostal so synom sám, aj vtedy ho nechával osamote zavretého v detskej izbe. Matke sprvoti vôbec nechcel dovoliť, aby s maloletým synom odcestovala na Slovensko, kde má maloletý príbuzných aj starých rodičov z matkinej strany. Dookola opakoval, že maloletý sa nesmie viazať na Slovensko, pretože je to podradná a zaostalá krajina, kde maloletý nemá žiadnu budúcnosť. Matke sa vyhrážal, že ak maloletého bude brávať do Košíc, pripraví ju o zamestnanie, zavolá nadriadenému matky a postará sa, aby dieťa ostalo v Írsku. Prvá návšteva matky s maloletým v Košiciach prebehla až v období od 08.12.2021 do 16.januára 2022. Počas pobytu v Košiciach otec matke telefonoval aj 15 krát za hodinu, a pýtal sa kde je s kým je a čo robí. V nasledujúcich rokoch matka chcela, aby maloletý trávil rovnaký čas na Slovensku ako v Írsku, čo otec neschvaľoval. Umožňoval matke pobyty na Slovensku počas ktorých ju aj dieťa kontroloval desiatkami telefonátov do dňa, stalo sa, že znenazdajky bez ohlásenia pricestoval do Košíc, aby matku „nachytil“. Matka maloletého si zo Slovenska pozvala do domácnosti svoju matku, aby jej pomohla so starostlivosťou, pričom stará matka maloletého bola svedkom toho, že maloletý musel ostávať v zatvorenej izbe a že otec zakazoval utíšiť maloletého keď plakal, a trval na tom, aby s maloletým vyplakal, až kým sa nevyčerpá a plakať prestane. S rastúcim počtom návštev na Slovensku začal otec vyžadovať, aby maloletý nastúpil do materskej škôlky, hoci dieťa nechcelo a tvrdo vyžadoval prítomnosť v MŠ. Stávalo sa, že ráno otec naoko odišiel do zamestnania, no v skutočnosti sa vrátil a sledoval, či matka maloletého do škôlky odvedie a v prípade ak sa tak nestalo telefonoval, či je maloletý v škôlke a nútil matku, aby maloletého dovedla. Podľa predstavy otca má dieťa bezvýhradne poslúchať, sedieť, alebo stáť na prikázanom mieste. Maloletého nechával zatvoreného v detskej izbe v postieľke, podľa názoru otca, ktorému nebolo možné odporovať, si musel maloletý vystačiť sám so sebou. "Neposlušnosť" dieťaťa trestal krikom a aj fyzicky ho bil po zadku. Matka s maloletým Slovensku strávili na Slovensku v období od 08. decembra 2021 do 16. januára 2022 38 dní, od 03.apríla 2022 do 27. apríla 2022 24 dní, od 27. júna 2022 do 13. júla 2022 15 dní, od 07. augusta do 5. októbra 2022 58 dní, od 11. decembra 2022 do 10. marca 2023 87 dní, od 29. apríla 2023 do 05. júla 2023 65 dní, od 09. septembra 2023 do 11. októbra 2023 31 dní, od 16. novembra do 15. decembra 2023 28 dní, a od 08. februára 2024 je matka s maloletým na Slovensku až doposiaľ. Dňa 06.09.2023 otec matke udelil písomný súhlas na vycestovanie so synom mimo Írska. Súhlas otca nebol otcom zrušený ani odvolaný. V lete 2023 sa správanie otca voči maloletému čoraz viac zhoršovalo. Obdobia, kedy býval maloletý zatvorený sám v detskej izbe, komandovanie zo strany otca, nevlúdne zaobchádzanie, nevšímavosť a chlad, spolu s tým, že otec vyžadoval a určoval čo a kedy môže maloletý urobiť spolu s krikom a fyzickými trestami vyústili do psychických problémov dieťaťa. Maloletý sa začal sa pomočovať, mal problémy so stolicou a v prípade, ak ostal zavretý sám v detskej izbe od stresu sa povracal. Matka od septembra 2023 na Slovensku navštevovala s maloletým detskú psychologičku N. I. G. N. v termínoch 16.09.2023, 25.09.2023, 07.10.2023, 16.11.2023 a 25.11.2023. Maloletý je aj v súčasnosti v starostlivosti psychológa pre separačnú nezrelosť, úľakové až únikové reakcie pri otázke na otca, problémy s pomočovaním, vyprázdňovaním a nočným desom. Zo záverov posudku klinickej psychologičky N. I. G. plynie, že dieťa je vysoko emocionálne dráždivé, separačne nezrelé, prejavuje sa u neho psychosomatická reaktivita na podnety s vysokou mierou spôsobená necitlivým prístupom otca k maloletému. Maloletý pri otázke na otca plače, skrýva sa za matku a nevie sa upokojiť. Psychologička v súvislosti so zdravotným stavom maloletého odporúčala elimináciu stresogénnych faktorov – výchovný prístup otca, na istý čas zamedziť jeho priamy vplyv na dieťa, kým sa maloletý nestabilizuje a neustáli sa jeho prudké emocionálne reakcie. Z uvedených dôvodov sa matka rozhodla ostať na Slovensku aj spolu s maloletým synom. Maloletý naďalej podstupuje odbornú psychologickú pomoc a liečbu vo forme psychoterapeutického vedenia. Maloletý má na Slovensku zabezpečenú aj pediatrickú starostlivosť.

V prípade, ak by sa matka s maloletým vrátili späť do Írskej republiky, boli by nútení vrátiť sa späť do domácnosti otca, ale vzhľadom na jeho doterajšie správanie má matka obavu, aby otec znova nezačal psychicky aj fyzicky ubližovať maloletému synovi, na ktorého psychický vývoj malo výchovné pôsobenie otca výrazne negatívne následky, z ktorých sa dodnes spamätáva. Matka maloletého A. B. má vážnu obavu, že prostredie v rodinnom dome otca, v ktorom sa maloletý nachádzal do príchodu na Slovensko ho negatívne ovplyvňovalo a z toho dôvodu sa rozhodla zostať so synom na Slovensku, nakoľko tu má vytvorené silné citové väzby na svojich starých rodičov, s ktorými si rozumie, v byte matky má vytvorené kľudné prostredie a matka si dovoľí dúfať, že časom sa maloletý stabilizuje natoľko, aby a mohol začleniť aj do detského kolektívu. Matka považuje za potrebné aj ozrejmiť, že otec nie je absolútne spôsobilý sa o maloletého postarať, maloletého podroboval kasárenskej a veľmi krutej drezúre, čo sa týka stravy otec maloletého pozná iba čipsy a čokoládu ako najvhodnejšie jedlo pre 3,5 ročné dieťa, maloletého neobliekal ani neprezliekal, nikdy ho neprebaľoval, zvyčajne na to nemal čas a trpezlivosť, bol nervózny keď mal ísť s maloletým vonku, bol nervózny, že maloletý poobede spí, znervózňovalo ho, že maloletý nechce chodiť do škôlky, lebo podľa vyjadrenia otca deti sú v dnešnej dobe „hnusné“ a maloletý by sa mal v škôlke naučiť brániť, ak ho niekto drgne nech vie reagovať a biť sa. Nikdy počas obdobia kedy bola matka s maloletým v Írsku maloletému nepodával lieky, keď bol maloletý chorý, odchádzal z domu, aby mu plačúci A. neprekážal. Stalo sa tak aj v čase kedy mal maloletý 40' horúčky a zvracal, keď otec vzal jediné motorové vozidlo a odišiel za kamarátom, namiesto toho, aby maloletého dopravil k lekárovi. Matka považuje za potrebné uviesť aj to, že aj u nej prevládajú pocity strachu o seba aj o mal. syna, existenčnej úzkosti a viny vyplývajúce z jej rozhodnutia odísť s mal. synom od jeho otca, resp. nevrátiť sa do Írska. Všetky popísané formy správania sa otca k nej, ktorých bolo maloleté dieťa svedkom ale aj správanie sa otca k maloletému synovi považuje za veľmi závažné a ohrozujúce vývin dieťaťa, ak mal. dieťa by bolo vystavené ďalšiemu spolužitiu v spoločnej domácnosti s otcom. Na druhej strane prostredie, kde sa teraz dieťa s matkou nachádza, dáva záruku bezpečia dieťaťa, ako aj bezpečia a stability prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, tak, ako to vyžadujú Základné zásady Zákona o rodine, Čl. 5, bodu b) najlepšieho záujmu dieťaťa.

3. Podľa čl. 7 ods. 2 druhej vety Ústavy SR právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

4. Podľa článku 7 ods. 1 Nariadenia Rady (EÚ) 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci a uznávaní a výkone rozhodnutí v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (prepracované znenie), ktoré sa uplatňuje od 1.8.2022 (ďalej len Nariadenie č. 2019/1111), súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

5. Podľa článku 9 Nariadenia č. 2019/1111, v prípade neoprávneného premiestnenia alebo zadržania dieťaťa si súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred svojim neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, zachovávajú právomoc, až kým dieťa nenadobudne obvyklý pobyt v inom členskom štáte a:

a) každá osoba, orgán alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo sa zmieril s premiestnením alebo zadržaním, alebo

b) dieťa sa zdržiavalo v tomto inom členskom štáte najmenej jeden rok po tom, ako sa osoba, orgán alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo, dozvedel, alebo mohol dozvedieť, o mieste pobytu dieťaťa, dieťa sa zžilo s novým prostredím a je splnená najmenej jedna z týchto podmienok:

i) do jedného roka odvtedy, ako sa nositeľ opatrovníckeho práva dozvedel alebo mohol dozvedieť o mieste pobytu dieťaťa, sa nepodala žiadosť o návrat dieťaťa na príslušné orgány členského štátu, do ktorého bolo dieťa premiestnené alebo v ktorom je zadržávané;

ii) nositeľ opatrovníckeho práva vzal späť svoju žiadosť o návrat a v lehote stanovenej v bode i) sa nepodala nová žiadosť;

iii) žiadosť o návrat, ktorú podal nositeľ opatrovníckeho práva, zamietol súd členského štátu z iného dôvodu, ako je uvedený v článku 13 ods. 1 písm. b) alebo ods. 2 Haagskeho dohovoru z roku 1980, a proti rozhodnutiu už nemožno podať riadny opravný prostriedok;

iv) žiadny súd nezačal konanie podľa článku 29 ods. 3 a 5 v členskom štáte, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním;

v) súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, vydali rozhodnutie o opatrovníckom práve, z ktorého nevyplýva povinnosť návratu dieťaťa.

6. Podľa článku 18 Nariadenia č. 2019/1111, ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať, a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

7. Podľa článku 15 ods. 1 Nariadenia č. 2019/1111, v naliehavých prípadoch nebránia ustanovenia tohto nariadenia súdom členského štátu prijať predbežné opatrenia, vrátane ochranných opatrení, s ohľadom na osoby alebo majetok v tomto štáte, ktoré sú dostupné podľa práva tohto členského štátu, aj keby podľa tohto nariadenia mal právomoc rozhodovať vo veci samej súd iného členského štátu.

8. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 9 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

10. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

11. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

12. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Na Mestskom súde Košice toho času prebieha konanie sp.zn. 41P/46/2024 na nariadenie návratu maloletého do cudziny – krajiny obvyklého pobytu pri neoprávnenom premiestnení, v ktorom sa otec maloletého domáha návratu maloletého do Írskej republiky. Z predmetného návrhu vyplýva, že otec s trvalým premiestnením maloletého na územie Slovenskej republiky, resp. z Írskej republiky dôrazne nesúhlasil. Otec sa obrátil na súd v Athlone s návrhom na opatrovníctvo, po tom čo matka obdržala v januári 2024 predvolanie na súd, opustila aj so synom Írsku republiku. Otec vo februári 2024 kontaktoval políciu v Írsku, následne Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí na Slovensku, ktoré mu odporučilo podať na príslušný súd „únosovú žalobu“. Príslušný súd v Athlone dňa 19.2.2024 rozhodol o opatrovníctve otca, pričom pojednávanie vo veci úpravy rodičovských práv a povinností je naplánované na deň 15.4.2024.

14. Z doposiaľ uvedeného vyplýva, že medzinárodný prvok v tomto konaní je založený na tých skutočnostiach, že rodičia žili a bývali v Írskej republike, kde sa maloletý aj narodil a kde žil od narodenia do februára 2024 tak ako to vyplýva z návrhu matky, kedy bol premiestnený na územie Slovenskej republiky po tom, ako matka spolu s ním opustila domácnosť v dome otca.

15. Právomoc slovenských súdov je v zmysle príslušných citovaných právnych predpisov daná, ak maloleté dieťa má na území Slovenskej republiky obvyklý pobyt. Vychádzajúc z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie sa „obvyklý pobyt“ má vykladať v tom zmysle, že tento pobyt zodpovedá miestu, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia. Maloleté dieťa na území Slovenskej republiky doposiaľ nenadobudlo obvyklý pobyt, keď sa tu zdržiava iba od februára 2024, a bude predmetom dokazovania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 41P/46/2024, či toto premiestnenie na Slovensko vôbec bolo oprávnené. Ak nie, je krajinou jeho obvyklého pobytu je naďalej Írska republika a je teda daná právomoc írskych súdov na konanie o úprave práv a povinností.

16. Matka vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navyše nepreukázala žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že ide o naliehavý prípad v zmysle čl. 19 citovaného nariadenia, kedy by slovenský súd mohol neodkladné opatrenie nariadiť. Matka síce predložila súhlas otca s vycestovaním maloletého na územie SR, avšak tento je zo dňa 6. septembra 2023 a matka aj prechodne po tomto období vycestovala s maloletým na územie SR, vždy sa však vrátila. Súd nemôže mať bez všetkého za to, že ide o súhlas s trvalým vycestovaním maloletého, ku ktorému došlo v mesiaci február 2024. Matka taktiež predložila súdu komplexný psychologický posudok týkajúci

sa zlého psychického stavu maloletého, z uvedeného posudku však vyplýva, že otec sa vyšetrenia nezúčastnil, a teda psychologička, okrem vyšetrenia maloletého, vychádzala iba z tvrdení matky. Skutočnosť, že maloletého zdravotný stav nie je po psychickej stránke v poriadku, neznamená bez vykonania ďalšieho dokazovania, že maloletý by v prípade návratu do krajiny obvyklého pobytu utrpel ujmu na zdraví, resp. živote. Zvlášť pokiaľ sa jedná o krajinu s rozvinutou zdravotnou starostlivosťou, podobne ako je tomu v Slovenskej republike. Uvedené skutočnosti, tak ako aj skutočnosti spočívajúce v povahe a správaní otca, či spôsobe života matky a maloletého v Írskej republike, sú však predmetom dokazovania v konaní o návrhu otca na nariadenie návratu maloletého do krajiny obvyklého pobytu. Súd môžu nariadiť predbežné alebo ochranné opatrenie len pri dodržaní troch kumulatívnych podmienok a to, že dotknuté opatrenia musia byť naliehavé, musia byť prijaté vo vzťahu k osobám alebo veciam, ktoré sa nachádzajú v členskom štáte, kde majú tieto súdy sídlo a musia mať dočasnú povahu. Súd v meste Athlone dňa 19. februára 2024 rozhodol o opatrovníctve otca k maloletému, pričom taktiež prebieha konanie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému, okrem toho prebieha konanie na Mestskom súde Košice na podklade návrhu otca o návrat maloletého do Írskej republiky. S poukazom na článok 16 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí prijatého v Haagu 25. októbra 1980, platného pre SR od 1. februára 2001, je potrebné uviesť, že v jeho zmysle sa justičné alebo správne orgány zmluvného štátu, na ktorého územie bolo dieťa premiestnené alebo na ktorého území je zadržované, zdržia rozhodnutia vo veci opatrovníckeho práva, až kým sa nerozhodne, že návrat dieťaťa sa podľa tohto dohovoru neuskutoční, čo znamená, že justičné orgány, prípadne správne orgány zmluvného štátu sa v zmysle uvedeného zdržia rozhodovania o hmotnoprávných otázkach vedúcich k založeniu, resp. nepriznaniu opatrovníckeho práva, avšak nevzťahuje sa na rozhodovanie o procesných otázkach, medzi ktoré rozhodnutie o nedostatku právomoci vo veci konať a nesplnení procesných podmienok konania vedúcich k jeho zastaveniu, nesporne patrí.

17. Jednou z podmienok konania je právomoc súdu konať v danej veci. Splnenie tejto procesnej podmienky súd skúma v každom štádiu konania. Nedostatok právomoci je neodstrániteľnou podmienkou konania, a preto ak nie je daná právomoc, súd konanie musí zastaviť.

18. Keďže v danom prípade nie je daná právomoc súdov Slovenskej republiky, súd v súlade s článkom 18 Nariadenia č. 2019/1111 a § 161 ods. 2 CSP vyhlásil, že nemá právomoc konať o návrhu matky a konanie zastavil.

19. O náhrade trov konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Mestský súd Košice do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v troch písomných vyhotoveniach (§ 357 a § 362 ods. 1 z. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 z. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 365 ods. 1 a 2 z. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku).